

วันสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล อัครสาวก

(วันอาทิตย์ที่ 5 กรกฎาคม ค.ศ. 2020)

พี่น้องที่รัก วันนี้เรามาชุมนุมกันเพื่อให้เกียรติเป็นพิเศษแด่นักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล อัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงเลือกไว้สำหรับชาวยิวและคนต่างศาสนาในช่วงเวลาที่ต่างกัน อันที่จริง นอกจากการเป็นอัครสาวกในวาระต่างกันแล้ว ท่านทั้งสองยังมีลักษณะต่างกันหลายอย่าง แต่สิ่งหนึ่งที่ท่านทั้งสองมีเหมือนกันคือ ความรักที่มีต่อพระเยซูเจ้าและพระศาสนจักรของพระองค์ ความรักที่เป็นผลมาจากการรู้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นใครและทรงรักพวกท่านมากเพียงใด เพราะความรักนี้เอง ท่านทั้งสองจึงยอมสละทุกสิ่ง แม้แต่ชีวิตของตนเอง เพื่อติดตามพระเยซูเจ้าและสานต่อพันธกิจแห่งการสถาปนาพระอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินนี้ที่พระองค์ทรงเริ่มไว้

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงถามบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า **“ท่านล่ะคิดว่าเราเป็นใคร?”** (มธ 16:15) เมื่อนักบุญเปโตรตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง พระองค์ทรงรู้สึกปลาบปลื้มพระทัยเป็นอย่างมาก คำถามของพระองค์เป็นการทดสอบความเข้าใจของบรรดาศิษย์เกี่ยวกับตัวพระองค์เอง ตลอดระยะเวลาเกือบสามปีที่พวกเขาอยู่กับพระองค์ได้ฟังคำเทศน์สอนของพระองค์ และได้เห็นพระองค์ทรงทำอัศจรรย์มากมาย เวลานี้เป็นเวลาที่เขาต้องแสดงความรู้และความเข้าใจออกมาให้อาจารย์ได้เห็น คำตอบที่ถูกต้องของนักบุญเปโตร ผู้พูดในนามของศิษย์ทุกคน เป็นเครื่องบ่งชี้ที่ชัดเจนว่าท่านได้รับการส่องสว่างและการคลายจากพระจิตเจ้าผู้ทรงเป็นทั้งผู้นำทางและคนกลางระหว่างท่านกับพระบิดา **“ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านเป็นสุขเพราะมิใช่มนุษย์ที่เปิดเผยให้ท่านรู้ แต่พระบิดาเจ้าของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผย”** (มธ 16:17) การรู้ว่าบุคคลผู้ที่พระองค์ทรงเลือกให้มาเป็นอัครสาวกมองเห็นและเข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่พิเศษเฉพาะของพระองค์กับพระบิดา ทำให้พระเยซูเจ้ามั่นใจว่าพวกเขาสามารถร่วมพันธกิจที่พระบิดาทรงมอบหมายให้พระองค์ทรงทำได้อย่างแน่นอน ทั้งนี้ก็เพราะว่า **เงื่อนไขเบื่องต้นและขาดไม่ได้สำหรับการติดตามและร่วมพันธกิจแห่งการไถ่กู้ของพระองค์คือ การรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า**

ในทำนองเดียวกัน พันธกิจของนักบุญเปาโลในฐานะอัครสาวกเริ่มด้วยการเผยแสดงอัตลักษณ์หรือตัวตนที่แท้จริงของพระเยซูเจ้า ท่านนักบุญเล่าถึงเหตุการณ์ที่ทำให้ท่านได้รู้จักพระเยซูเจ้าและการที่พระองค์ทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นอัครสาวกของคนต่างศาสนา ท่านบอกว่าขณะที่ท่านเดินทางไกลถึงเมืองดามัสกัสเพื่อไปจับกุมคริสตชนที่นั่น ทันใดนั้นมีแสงสว่างจากท้องฟ้าล้อมรอบตัวท่านไว้ ท่านล้มลงที่พื้นดินและได้ยินเสียงเรียกชื่อท่านในเชิงตำหนิว่า **“เฮโล เฮโล เจ้าเปียดเปียนเราทำไม?”** ท่านจึงถามว่า **“พระเจ้าข้า พระองค์คือใคร?”** พระองค์ตรัสกับท่านว่า **“เราคือเยซูชานาซาเรธ ซึ่งเจ้ากำลังเปียดเปียนอยู่”**...แล้วท่านถามอีกว่า **“พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไร?”** (กจ 22:7-8,10)

เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงแต่งตั้งนักบุญเปโตรให้เป็นผู้นำพระศาสนจักรของพระองค์ เมื่อท่านเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าพระองค์ทรงเป็นใคร พระองค์ทรงมอบพันธกิจให้แก่ท่านหลังจากที่ได้เผยแสดงตนเองแก่ท่านในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์เช่นเดียวกัน ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่าพันธกิจที่บรรดาอัครสาวกได้รับส่วนหนึ่งเป็นผลตามมา จากความรู้ที่พวกท่านมีเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต ความรู้นี้เองเป็นฐานที่มั่นคงสำหรับพันธกิจแห่งการรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ที่พวกท่านต้องทำตลอดชีวิตที่เหลืออยู่

นักบุญเบอรรนาร์โดบอกว่า**พระเยซูเจ้าทรงมอบบรรดาอัครสาวกให้แก่พระศาสนจักรเพื่อสอนเราไม่ใช่แค่เพียงสิ่งที่พระองค์ทรงเผยแสดงและสั่งสอนเราเท่านั้น แต่สอนเราให้รู้ว่าเราควรดำเนินชีวิตอย่างไรจึงจะสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าสวรรค์ด้วย** การดำเนินชีวิตที่ดีและถูกต้องถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ ผู้รู้ท่านหนึ่งบอกว่าการดำเนินชีวิตเป็นศิลปะที่ต้องเรียนรู้ที่เราไม่สามารถหาความชำนาญได้โดยง่าย เราต้องออกแรงเยาะและใช้เวลานานเพื่อเรียนรู้สิ่งนี้ ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่หลายคนได้จากโลกนี้ไปก่อนที่จะเข้าใจและมีความชำนาญในเรื่องนี้ เสียด้วยซ้ำไป นักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลได้เรียนรู้ศิลปะในการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างดีจากพระเยซูเจ้า พระอาจารย์ของพวกท่าน และได้ถ่ายทอดศิลปะนี้แก่บรรดาคริสตชนในสมัยของท่านด้วยความเชื่อมั่นใน **“ความเป็นบุตรพระเจ้า”** ของพระองค์ซึ่งเป็น **“หลักประกัน”** ความถูกต้องและความเที่ยงแท้ของทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเทศน์สอน

พี่น้องที่รัก ไม่มีใครติดตามและเชื่อมั่นในคนที่ตนเองไม่รู้จัก เช่นเดียวกันเราแต่ละคนที่อยู่ที่นี่ไม่สามารถติดตามและเป็นศิษย์ที่ดีของพระคริสตเจ้าได้อย่างแท้จริง ถ้าเราไม่รู้จักตัวตนที่แท้จริงของพระองค์ เพราะฉะนั้น เป็นหน้าที่ของเราแต่ละคนที่ต้องพยายามเรียนรู้จักพระคริสตเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วเราจะพบข้อมูลเกี่ยวกับพระองค์ได้จากที่ไหน คำตอบคือ **จากพระคัมภีร์** เพราะพระคัมภีร์เป็นพระวาจาของพระเจ้าและพูดถึงพระองค์ นักบุญเยโรมพูดไว้อย่างถูกต้องว่า **“การไม่รู้พระคัมภีร์คือการไม่รู้จักพระคริสตเจ้า”** ในโอกาสสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลอัครสาวกวันนี้ ให้เราแต่ละคนตระหนักถึงความเป็นจริงประการนี้ พยายามอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จากนั้น นำเอาสิ่งที่เราได้พบ ได้เห็น และเข้าใจลงสู่ภาคปฏิบัติ พร้อมกับแบ่งปันข่าวดีที่เราได้สัมผัสกับพี่น้องที่อยู่รอบข้างเรา **“วิถีชุมชนวัด”** เป็นเครื่องมือที่ดียิ่งหนึ่งสำหรับเราในเรื่องนี้ เหมือนทุกสิ่งหมกมุ่นในประเทศไทย กฎษฎีกาสมัชชาใหญ่ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ค.ศ. 2015 ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับ **“วิถีชุมชนวัด”** โดยถือว่าเป็นวิธีการหลักและเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างและพัฒนาคริสตชน และในการดำเนินพันธกิจแบ่งปันข่าวดีกับเพื่อนพี่น้องต่างความเชื่อ ขอนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลอยู่เคียงข้างเราและเป็นแบบอย่างของการเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระคริสตเจ้าให้แก่เราตลอดไป

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน